

Media framing, säkerhetsisering och geopolitisk diskurs

*En komparativ studie av amerikansk nyhetsmedias uppmärksammande av
IS och Boko Haram*

Fanny Arendt
Moa Rydell

Abstract

Since the beginning of the 21st century there has been a nine-fold increase in the number of deaths from terrorism, rising from 3,329 in 2000 to 32,685 in 2014. Terrorism remains highly concentrated with most of the activity occurring in just five countries – Iraq, Nigeria, Afghanistan, Pakistan and Syria. The two terrorist groups accountably for the highest numbers of deaths in 2014 are the Islamic State (IS) and Boko Haram. In American news media these two groups are portrayed differently and the aim of this study is to reveal the differences and analyse what they are due to. Our article uses Entman's framing theory, Buzan's securitization theory and Tuathail's geopolitical discourse theory in order to evaluate how and why differences in American media framing about terrorism exists.

Key Words: Media framing, securitization, IS, Boko Haram, geopolitical discourse

Words: 7343

Innehållsförteckning

1. Introduktion.....	4
2. Teoretiskt ramverk.....	5
2.1 Tidigare forskning.....	5
2.2 Media framing.....	5
2.3 Säkerhetisering.....	6
2.4 Diskursiv geopolitik.....	7
3. Metod och forskningsdesign.....	9
3.1 Forskningsdesign och avgränsning.....	9
3.2 Validitet och reliabilitet.....	10
3.3 Material.....	11
4. Analys.....	12
4.1 IS.....	13
4.1.1 Bakgrundsfakta om IS.....	13
4.1.2 Washington Posts uppmärksammande av IS.....	14
4.1.3 New York Times uppmärksammande av IS.....	16
4.2 Boko Haram.....	17
4.2.1 Bakgrundsfakta om Boko Haram.....	17
4.2.2 Washington Posts uppmärksammande av Boko Haram.....	19
4.2.3 New York Times uppmärksammande av Boko Haram.....	20
5. Diskussion och slutsats.....	22
5.1 Diskussion.....	22
5.2 Slutsats.....	27
6. Litteraturförteckning.....	29

1. Introduktion

Under de senaste två åren har terrorgrupperna IS och Boko Haram expanderat och utfört attentat som påverkat, skadat och dödat väldigt många. Grupperna som sådana, deras attentat och konsekvenserna av dessa, har fått uppmärksamhet i internationell media.

I en tid när vår värld beskrivs som globaliserad och där lokala företeelser ofta får internationell påverkan, finner vi det intressant att undersöka det internationella uppmärksammandet av lokala fenomenens påverkan på omgivningen. Både i sin direkta närhet men även i förhållande till det globala samhället. Vi har valt att specificera denna undersökning till att studera hur amerikansk nyhetsmedia har uppmärksammat de ovannämnda två terrorgrupperna. Vi anser att grupperna fungerar väl att jämföra då de har många gemensamma nämnare. De har exempelvis varit, och är, aktiva under samma tidsperiod och är placerade högst upp på Global Terrorism Index över terrorgrupper som dödat och skadat flest personer under 2014 (Institute for Economics and Peace 2015: 41-42). Den uppsatsen i stora drag ämnar undersöka är medias gestaltning av terrorgrupper och vad som kan förklara sättet att uppmärksamma olika terrorgrupper på. Frågeställningen vi kommer bygga uppsatsen på är följande:

Vilka eventuella skillnader finns det i amerikansk nyhetsmedias sätt att uppmärksamma de olika terrorgrupperna IS och Boko Haram under 2014 och vad kan förklara dessa skillnader?

Syftet med uppsatsen är att se om det finns skillnader i antalet publicerade webbartiklar om vardera terrorgrupp, samt på vilket sätt terrorgrupperna har gestaltats i artiklarna. Vidare är syftet att hitta förklaringar till skillnader i publicerade artiklar genom att använda Entmans media framing-teori, Buzans säkerhetiseringsteori och Tuathails geopolitiska diskursteori. Av statistiken att döma är Boko Haram och IS nästintill lika farliga i förhållande till antalet de dödat under 2014 (Institute for Economics and Peace 2015: 42-43). Om media skildrar att grupperna, i jämförelse med varandra, utgör hotbilder av olika dignitet, blir det intressant att använda dessa teorier för att hitta förklaringar till varför.

2. Teoretiska ramverk

2.1 Tidigare forskning

Sedan terrorattackerna mot USA 11 september 2001, har mycket skrivits om terrorism i nyhetsmedia och inte minst i amerikansk media. Inte sällan har media fokuserat på det upplevda terrorhotet från Mellanöstern. På grund av detta har mycket forskning bedrivits kring media framing och terrorism, med särskilt fokus på al-Qaida och USA:s 'War on Terror' (Boydston & Glazier 2013; King & Wells 2009). Sarah May Patrick är ett exempel på en forskare som har jämfört uppmärksammandet i media av terrorattacken i Madrid 2004 med terrorattacken i Bagdad 2009 utifrån teorierna geopolitisk diskurs och media framing (Patrick 2014). Det finns med andra ord tidigare forskning med våra valda teorier, men vi har inte funnit att dessa teorier har applicerats på våra valda fall i forskningssyfte. Detta medför att vår uppsats kan fylla en lucka inom forskningsområdet om media framing och terrorism, då vårt fokus föreligger på förhållandet mellan media framing av amerikansk nyhetsmedia samt förhållandet mellan terrorism, säkerhetsisering och geopolitisk diskursteori.

2.2 Media Framing

För att analysera hur media har gestaltat Boko Haram och IS har vi valt att utgå ifrån Entmans media framing-teori. I hans bok "Projections of Power" utgår han ifrån amerikanska media, vilket även vår forskningsstudie gör.

Entman definierar media framing som att välja ut och belysa vissa aspekter av nyhetsrelaterade händelser för att främja en viss tolkning, utvärdering eller ett budskap. Han exemplifierar med att olika artiklar kan behandla samma händelse och hantera korrekt fakta, men att fokus trots det kommer att hamna på olika områden, vilket i sin tur formar hur läsaren tolkar det som gestaltas. Centrala eller återkommande ordval och bilder i en artikel kan bidra till att stimulera stöd eller motstånd för olika parter, exempelvis i en politisk konflikt. Beroende på vad journalisten avser att

framhäva kommer något eller några element beskrivas starkare än andra och därmed visa ett slags ställningstagande. Via media framing menar Entman att beroende på vad artikeln lyfter fram, vilka begrepp som används och var fokus ligger, kan också en problemdefiniering skapas. Det beskriver vad det orsakade problemet är i en fråga eller händelse, samt identifierar vem eller vad som har orsakat problemet och vilka effekter det får (Entman 2004: 5-7).

En viktig beståndsdel inom media framing är "Cultural resonance and magnitude" eftersom det genom ord och bilder presenterar händelser eller aktörer via en kulturell anknytning. Enligt Entman har denna karaktärsdel av media framing en stor potential att påverka läsaren eftersom syftet är att väcka tankar och känslor som samlar stöd eller invändningar mot en part. Entman hävdar att kulturella betoningar, såsom "väst", "serber", "USA", "vita" och så vidare, har en tendens att väcka ett identitetsskapande som fångar läsaren att till exempel känna igen sig i en identitet och att ta ett kulturellt identitetsbaserat ställningstagande till den nyhet som presenteras (Entman 2004: 5-6, 8).

Teorin om media framing beskriver att det finns olika tekniker för olika former av inkludering och exkludering inom gestaltningar. Ett sådant kan exempelvis vara ett direkt eller indirekt skapande av "vi" och "dem", "de onda" och "de goda". En sådan teknik inom media framing kan vara en så kallad demonisering. Entman förklarar demonisering genom att media bidrar till att skapa en diskurs om den "onda fienden" eller framställer karaktärer och aktörer som onda eller demonliknande (Entman 2004: 97-98).

2.3 Säkerhetsisering

Buzan et al (Buzan 1998: 21) argumenterar för att säkerhet är subjektivt och socialt konstruerat. När något upplevs vara ett existentiellt hot mot en grupp eller aktör blir det en fråga om säkerhetsisering. Det kan beskrivas som en process vilken legitimerar omvärderingen av vedertagna regler för att ta itu med det upplevde hotet (Buzan, 23-24).

Det traditionella säkerhetsbegreppet behandlar säkerhetsproblem som statscentrerat, det vill säga att hoten kommer från en stat och riktas mot en annan stat. Över tid har emellertid säkerhetsbegreppet

vidgats och fokuserar numera inte enbart på staten, utan även på andra aktörer. Oavsett vad eller vem som blir en fråga om säkerhetsisering genomförs en politisk process för att avgöra nivån på hotet och för att hantera hotet. Hanteringen kan utgöras av militära medel, men även ta sig uttryck i andra former, beroende på vilket det upplevda hotet är (Buzan 1998: 26).

Personer i positioner av statsmakt kan tala om nationen och dess identitet som hotad. Media bidrar till gestaltningar av hot och behandlar ofta nyheter om externa hot i termer av ”vi” och ”de”. De skapar indelningar kopplade till någon form av identitetskategorisering. När etniska eller religiösa kategorier etableras har media ofta spelat en roll i benämningen och förståelsen för hur vi bör bemöta och kategorisera människor (Buzan 1998: 123-124).

Buzans säkerhetsiseringsteori inkluderar även samhällelig säkerhet. Det behandlar den samhälleliga balansen eller bristen på en sådan inom en stat. Svaga stater är ofta dåligt utrustade för att hantera olikheter vid identiteter och kulturer. Inom ramen för samhällelig säkerhet menar Buzan att kulturkrockar kan bli ett en fråga om säkerhetsisering ifall samhällsbefolkningen är ovillig att bemöta och ta emot nya kulturer och folkgrupper (Buzan 1998: 120-121). Många konflikter idag innefattar en samhällelig säkerhetsisering till följd av sociala, etniska och religiösa splittringar (Buzan 1998: 122-124). Det är dock viktigt att betona att begreppet ”samhällelig säkerhet” är svårt att tillämpa eftersom det behandlar kulturer och identiteter, vilka i huvudsak är subjektiva eller kontextuella konstruktioner.

2.4 Diskursiv geopolitik

Geopolitik kan definieras som relationen mellan geografiska förhållanden och utförandet av internationell politik kring dessa (Tuathail 1992: 191). Tuathail har bidragit till en breddning av denna teori och talar om att geopolitik är en diskursiv praktik. Det innebär till exempel att statskrafter inom olika tidsramar framställer internationell politik på ett särskilt sätt för att karaktärisera världen som bestående av olika platser, människor och händelser. Statskrafterna

innefattar ett världssamhälle av statsbyråkrater, ledare, utrikespolitiska experter och rådgivare, vilka kommenterar och influerar världsuppfattningen utifrån en geografisk agenda. Karaktärsbeskrivningar av platser, människor och händelser kan enligt Tuathail exemplifieras med det "demokratiska väst" och "odemokratiska islamistiska Mellanöstern" (Tuathail 1992: 194).

En diskurs kan beskrivas som en allmän trend. Det innebär att den aktuella diskurs vi befinner oss i, styr vår verklighetsuppfattning. Olika begrepp, terminologier och ageranden får ett syfte inom ramen av en diskurs och dessa är således aldrig statiska utan i konstant förändring och modifieras av mänsklig handling och uppfattning. Utöandet av geopolitiskt resonemang bidrar till att statliga aktörer, politiker och militär skapar ett samförstånd gällande antaganden om platser eller särskilda identiteter. Karaktärsskapanden som sprids nedåt i samhällsstrukturen bidrar till utformandet av en diskurs - en allmän uppfattning. Utifrån detta kan platser framställas i säkerhetstermer utifrån geopolitik, där vissa platser utmålas som att behöva kontrolleras eller invaderas istället för att försöka förstå situationen i en mer komplex verklighet (Tuathail 1992: 192-193, 195).

En hegemonisk världsmakt beskrivs som en så kallad "regel-författare" för världssamhället; de kan framställa världen på ett sätt utifrån sina egna premisser och intressen. Makthavarna inom den hegemoniska staten bestämmer direkt eller indirekt över världspolitiken och diverse makthavande aktörer i internationella frågor. Detta bidrar till att den hegemoniska världsmakten har utrymme att påverka andra staters ageranden och uppfattningar (Tuathail 1992: 195).

3. Metod och forskningsdesign

3.1 Forskningsdesign och avgränsning

Uppsatsens beroende variabel är medias skildring av terrorism, vilken vi kommer att analysera och försöka förklara med hjälp av de oberoende variablerna; säkerhetsisering i kombination med geopolitisk diskurs. Argumentet till valet av oberoende variabler är tanken om att medias framing om terrorism varierar beroende på hur hotbilder uppfattas, vilket vi ämnar att förklara med hjälp av säkerhetsiseringsteorin och teorin geopolitisk diskurs

Uppsatsen kommer att genomföras via en komparativ studie mellan två terrororganisationer: Boko Haram och IS. En komparativ analys ger utrymme för att belysa skillnader och likheter, samt bidra till en nyanserad bild av skillnader inom media framing och mellan terrorrörelser. Studien behandlar primärt media framing i förhållande till våra valda terrorgrupper, men inkluderar även en beskrivning av terrorgrupperna och en ingående analys av den gestaltade bilden av dem. Valet av terrorgrupper grundar sig i deras många likheter, vilka gör dem väl jämförbara. Båda har en religiös islamistisk grund och utför så kallad jihad (religiöst krig), deras mål är att skapa en islamisk stat, de har väst som uttalad fiende, båda verkar transnationellt och dessutom är de även verksamma under ungefär samma tidsperiod.

Vår avgränsning består utav att vi enbart kommer analysera och jämföra artiklar ifrån två av de största amerikanska tidningarna: Washington Post och New York Times. Motiveringen till valet att analysera amerikansk nyhetsmedia grundar sig i att USA är en influensrik stormakt med stort inflytande på det internationella samhället. Vi har även valt att begränsa oss till år 2014 eftersom att det är en tid då båda terrorgrupperna har utfört några av sina största terrorattentat i förhållande till antalet dödade. Utifrån detta kommer vi att börja med en kvantitativ undersökning av antalet publicerade artiklar om grupperna och därefter gör vi en kvalitativ undersökning gällande gestaltningen av dem i form av att vi väljer ut artiklar för djupare analys.

Vi har använt respektive tidnings sökverktyg på deras officiella webbsida, både för att se antalet publicerade artiklar om Boko Haram och IS, men även för att välja artiklar utifrån spridda datum under 2014. Sökverktygen gav möjlighet att skriva in de centrala ord vi eftersökte och under vilken tid artiklarna skulle ha publicerats. Vid sökningar av publicerade artiklar om Boko Haram använde vi "Boko Haram" som centralt sökord och grundade antalet artiklar vi fick fram under 2014, på det antal sökverktyget sedan visade. När vi sökte på publicerade artiklar om IS, använde vi både "ISIL" och "ISIS" som sökord eftersom USA, till skillnad från Sverige, använder benämningarna ISIS och ISIL när det beskriver vad vi i talar om som IS.

Urvalet av artiklarna har genomförts genom att vi har gjort kvartalsvisa sökningar på artiklar om grupperna för att få en jämn spridning av artiklar publicerade under årets gång. Detta gällande båda terrorgrupperna och båda tidningarna. Vi har avgränsat oss genom att enbart studera artiklar som är längre än 400 ord av anledningen att kunna säkerställa ett längre innehåll som är relevant att analysera. Bortsett ifrån det har vi byggt valet av våra analyserade artiklar på de som har hamnat högst upp på sökfunktionen "relevance" under kvartalen. De artiklar som hamnat högt upp i den sistnämnda sökningen ligger till grund för våra artikelval. Sökfunktionen "relevance" väljer de artiklar som tidningen anser har högst relevans i förhållande till sökningen vi gjort och därför upplever vi att den metoden var mest befogad för att analysera tidningarnas gestaltning.

3.2 Validitet och reliabilitet

Inledningsvis befarade vi att det skulle bli problem med att hitta det korrekta antalet publicerade artiklar om IS då gruppen går under olika benämningar. Det problem vi skulle kunna möta var att artikelsökningar på ISIS och ISIL i vissa fall skulle hänvisa till samma artiklar. Men efter att ha granskat rubrikerna av de artikelträffar om IS vi fick fram, utifrån respektive sökningsord, ISIS och ISIL, kunde vi konstatera att det var olika artiklar som publicerats vid sökningar på de olika benämningarna. Boko Harams internationella benämning är just Boko Haram och därför fanns inte

samma eventuella problem kring artikelsökningar om dem.

Vad gäller urvalet av de artiklar vi har granskat djupast är vi medvetna om att de inte ger en heltäckande bild av amerikansk medias gestaltning av terrorgrupperna IS och Boko Haram. Vi har valt att enbart utgå ifrån två tidningar för att begränsa vårt material till en hanterbar undersökning. Däremot fanns det ingen möjlighet att läsa samtliga artiklar skrivna under 2014 om grupperna, eftersom det inte hade varit görligt att utföra den kvalitativa artikelanalys vi hade för avsikt att genomföra. Eftersom vi har valt långa artiklar, utspridda under årets gång och som sorterats efter "relevance" på båda tidningarnas webbsidor, upplever vi ändå att artiklarna har förmågan att belysa en generell amerikansk media framing av IS och Boko Haram under 2014.

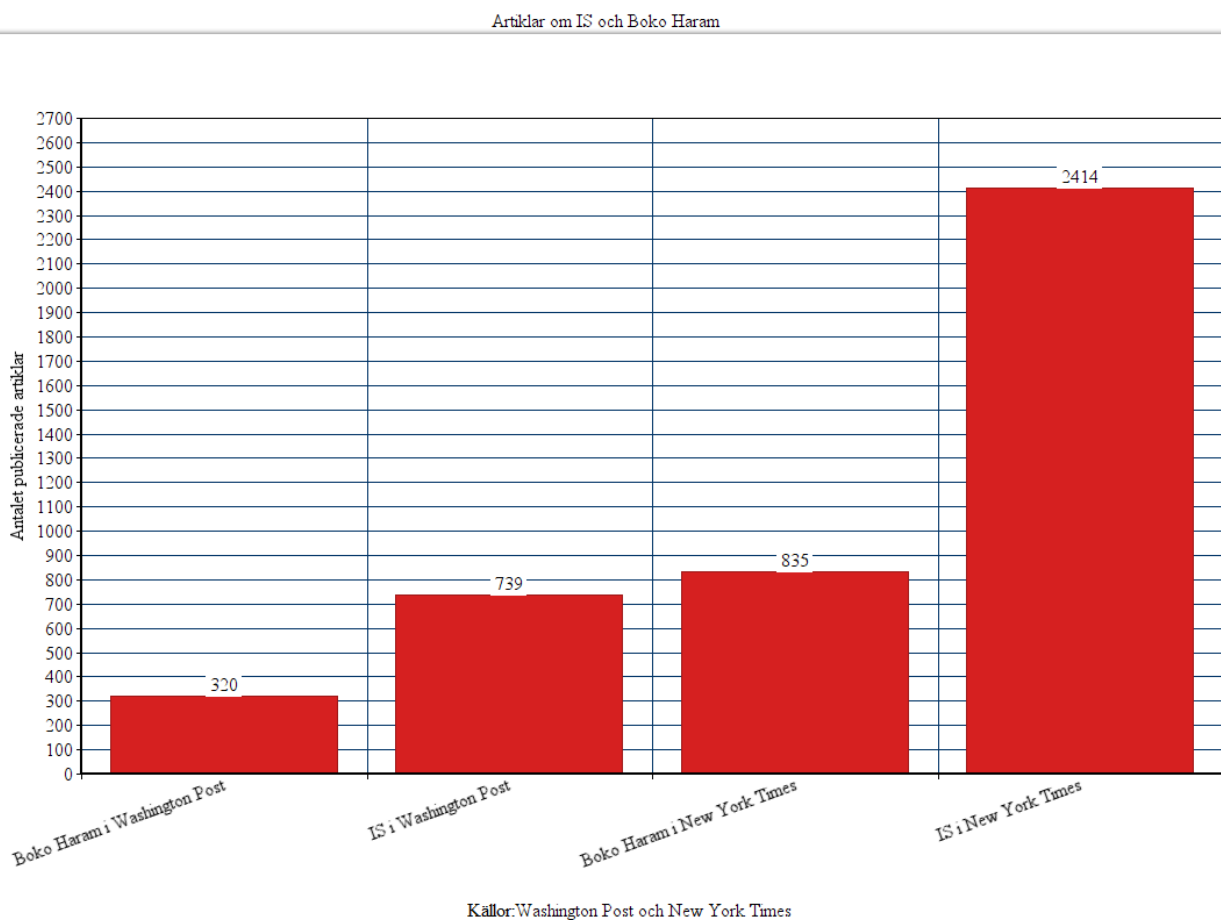
3.3 Material

Vår analys utgår ifrån artiklar från New York Times och Washington Post. Washington Post och New York Times är visserligen amerikanska tidningar, men har läsare världen över och publicerar ofta artiklar om internationella händelser.

Utöver tidningarna har vi framför allt använt oss av vetenskapliga böcker och artiklar. Vi upplever att de böcker och artiklar vi har läst och hänvisat till är pålitliga källor eftersom de är baserade på vetenskaplig forskning. Dessutom har vi använt oss av databasen Global Terrorism Index som visar statistisk över terrorattacker och konflikter världen över. Vi har valt att vara konsekventa gällande vårt statistiska underlag och därför kommer samtliga statistiska siffror om terrorgruppernas död och antal döda, från denna databas. Eftersom vi har valt att avgränsa oss till 2014 har vi kunnat hämta statistisk för hela tiden vi undersöker.

4. Analys

När vi har läst artiklar om IS och Boko Haram har vi lagt störst fokus på att hitta generella gestaltningar av respektive terrorgrupp. Vi har fokuserat på hur de har beskrivits och hur hotet utifrån dem har framställts. Diagrammet nedan åskådliggör det sammanlagda antalet artiklar publicerade på New York Times och Washington Posts webbsidor om Boko Haram och IS under 2014.

4.2 IS

4.2.1 Bakgrundsfakta om IS

Siffrorna redovisar för år 2014:

Attacker	1077
Dödsfall	6073
Skadade	5799
Lokalisering	Egypten, Irak, Libanon, Syrien och Turkiet

(Institute for Economics and Peace 2015: 41-42)

Islamiska Staten, IS, även känt som ISIS, ISIL eller Daesh, är en terrorgrupp med bas i Syrien och Irak. I denna uppsats har vi valt att använda benämningen IS eftersom det är det mest etablerade begreppet för terrororganisationen i Sverige och den rekommenderade benämningen av Mellanösternkännare och Språkvården (Lindberg 2015). Gruppen har sitt ursprung från al Qaida i Irak och började successivt röra sig in mot Syrien under inbördeskriget i Syrien under 2014. Terrororganisationen leds av Abu Bakr al-Baghdadi som även är känd som deras kalif och politiska ledare. Likt många andra fundamentalist-jihadiska grupper försöker IS skapa ett område som ska vara styrt av islamisk lag; en islamisk stat. IS kontrollerar idag 2015, men även under 2014, ett anmärkningsvärt stort område i både Irak och Syrien. Deras mål är dock att kontrollera hela Levanten, en region som inkluderar Israel, Irak, Jordanien, Libanon och Syrien. IS har proklamerat att de för ett heligt krig mot shia-muslimar, kristna och yazidis, men har även väst som uttalad fiende (Institute for Economics and Peace 2015: 41-42).

Under 2014 engagerade sig IS i konflikter med regeringar i Irak, Libanon och Syrien men även med olika grupper i Syrien så som 'the al-Nusra Front', 'the Islamic Front', 'the Mujahideen Army' och 'Syria Revolutionaries Front', vilket resulterade i mer än 20 000 krigsrelaterade dödsfall utifrån dessa konflikter. Under 2014 dödade IS 5002 fler personer än tidigare år, vilket är en trefaldig ökning. 90 procent av attackerna inträffade i Irak men andra attacker skedde i Syrien, Egypten,

Libanon och Turkiet. Majoriteten av attackerna är riktade mot civila, vilka står för 44 procent av de dödade (Institute for Economics and Peace 2015: 41-42).

4.1.2 Washington Post uppmärksammande av IS

Washington Post har under 2014 publicerat 793 artiklar som ingående beskriver IS brutalitet och dess effekter. Den 5 januari 2014 publicerades en artikel med rubriken "Kerry says US will help Iraq against al-Qaeda but won't send troops back in" (Morris & Gearan 2014). John F. Kerry som det talas om i artikeln har titeln "Security of State" i USA och är presidentens huvudsakliga utrikesrådgivare. Artikeln framför Kerrys uttalanden om att USA är beredda på att stötta Irak för att bekämpa terrorgruppen IS. En grupp som beskrivs ha tydlig anknytning till al-Qaida. Kerry påpekar dock att USA inte är villiga att placera marktrupper på plats i Irak och Syrien. Han beskriver IS som "the most dangerous players in the region" men hävdar samtidigt att striden mot IS primärt ligger i händerna på Iraks militär. Journalisterna uppmärksammar Obama-administrationens oro för den militära framväxten i området och att det kommer att orsaka stora säkerhetsproblem, framför allt i Irak.

Vidare publicerade Washington Post en artikel i juni samma år, vilken målar upp den utnämnda IS-ledaren Abu Bakr al-Baghdadi, som världens mäktigaste jihadistledare.

"The true heir to Osama bin Laden may be ISIS leader Abu Bakr al-Baghdadi," wrote The Washington Post's David Ignatius. He is "more violent, more virulent, more anti-American," a senior U.S. intelligence official told the columnist" (McCoy 2014c).

Artikelns huvudargument är att IS har klara kopplingar till al-Qaida och att gruppen innehar en transnationell ideologi som sträcker sig över hela världen. Detta påvisas genom att journalisten redogör för hur Abu Bakr al-Baghdadi under sin fängelsetid i Irak, knöt kontakter med nyckelpersoner inom al-Qaida som senare fick honom att utveckla nya jihadistnätverk, vilka idag

har sammanfogats till IS. När inbördeskriget bröt ut i Syrien 2010 samlades 12,000 militanta islamister varav 3000 ursprungligen kom från västerländska länder, vilket påvisar deras transnationella ideologi (McCoy 2014c). Det globala hotet utifrån deras transnationella ideologi är något som betonats ytterligare under andra halvan av 2014. Artiklar som behandlade antalet personer ifrån västerländska länder, vilka valde att resa ner till gruppens ockuperade områden och strida i deras namn, började publiceras under denna tid av 2014 (Exempelvis McCoy 2014b; McCoy 2014c). Journalisten citerar Theodore Karasik från the Institute for Near East and Gulf Military:

“[...]Ultimately, ISIS seeks to create an Islamic state from where they would launch a global holy war. [...]” (McCoy 2014b).

Den 13 maj 2014 publicerade Washington Post en artikel skriven av David Ignatius med rubriken “A nightmare group in Syria could target the United States”. Även denna artikel understryker hotet av terrorgruppens framväxt i Levanten, men nu behandlas hotet i större omfattning då det även riktas mot USA. Han skriver om hur amerikansk underrättelsetjänst under denna tid har inlett ett samarbete med motståndsrörelser till IS i Mellanöstern. Detta för att kunna hjälpas åt att spåra IS men även för att kartlägga utländska stridande för terrorgruppen. Officerare i USA befärdar att IS samordnar träningsläger till utländska stridande vilket senare tros resultera i fler internationella attacker (Ignatius 2014). Hotet mot USA betonas starkt i McCoy's artikel när Abu Bakr al-Baghdadi beskrivs som Osama bin Ladens efterträdare, men med betoningen att han är ännu mer våldsam, extremistisk och anti-amerikansk än Usama bin Laden (McCoy 2014c).

4.2.3 New York Times uppmärksammade av IS

Enligt New York Times sökverktyg från deras webbsida, publicerades under året 2014, 2414 artiklar om IS. I New York Times artikel "Obama allows limited airstrikes on ISIS" som publicerades den 8 augusti 2014, åskådliggörs Obamas annonserande av USA:s eventuella inrättning av ett begränsat antal flygvapen mot IS i Irak. Obama uttalar sig om att USA, av humanitära skäl, kommer att bidra med hjälp till Irak i någon form, men att han inte tänker tillåta USA att bli indragna i ytterligare ett krig i Irak. Vidare vidmakthåller Obama att USA vill undvika att bli indragna i vad artikeln beskriver som "sektariskt raseri" i Mellanöstern. Obama beskrivs dock vara villig att använda amerikansk militär för att beskydda kristna irakier och andra religiösa minoriteter, men däremot inte för att förhindra massakern av eller på muslimer, varken i Irak eller Syrien (Cooper, Landler, Rubin 2014).

I artikeln "The fundamental horror of ISIS" som publicerades den 3 oktober 2014 betonas, liksom i föregående artiklar, hotet och skräcken som IS utgör. Detta genom att beskriva gruppens våldsanvändning i termer av sadistiska former som inte går att jämföra med andra terrorgruppers metoder. För att exemplifiera detta menar skribenten att al-Qaida, vilka var ansvariga för terrorattacken den 11 september 2001 och otaliga andra terrorattacker, inte på långa vägar kan mäta sig med det våld som IS utför. Vidare skriver journalisten om rekryter från Europa och USA som deltar i "IS fruktansvärda barbari" (The New York Times Editorial Board 2014b). Ett exempel i artikeln lyfter fram hur en man från Storbritannien krigade för IS och deltog i halshuggningen av två amerikanska journalister. Artikeljournalisten gör även en jämförelse mellan IS massakrer och folkmorden i Rwanda, Kambodja och Förintelsen, för att betona den brutalitet och våldsamhet som IS utför. Det konstateras även att IS är kapabla att orsaka stor skada och förödelse under lång tid framöver (The New York Times Editorial Board 2014b).

I slutet av 2014 vidgades och betonades hotet från IS ännu mer och i artikeln ”The danger of foreign jihadists”. Här belyses det eventuella säkerhetshotet som västvärlden står inför när jihadisterna från västerländska länder återvänder ifrån strider i Irak och Syrien. Journalisten understryker ökningen av utländska stridande för IS och exemplifierar med stridande från USA, Kanada och Europa. Många beskrivs till och med sakna en muslimsk bakgrund. Det ökande flödet av icke-muslimer och icke-religiösa rekryter från väst och de metoder de använder, vilka anses vara några av de mest ohyggliga, betraktas som ett nytt och oroväckande fenomen. Artikeln beskriver fenomenet som oroande av anledningen att det ger indikationer om en dragningskraft till den mest grymma islamistiska terrorgruppen, IS, samt att en säkerhetsrisk utgörs när de överlevande radikaliserade krigarna återvänder till väst. Artikeln belyser slutligen hur västerländska regeringar vill minska möjligheten för dem som misstänks ha för avsikt att åka till Syrien och Irak och strida (The New York Times Editorial Board 2014a).

4.3 Boko Haram

4.3.1 Bakgrundsfakta om Boko Haram

Siffror redovisar för år 2014:

Attacker	453
Dödsfall	6644
Skadade	1742
Lokalisering	Nigeria, Kamerun och Tchad

(Institute for Economics and Peace 2015: 41-42)

Under det senaste året har intensifieringen av terrorhot i Nigeria ökat avsevärt. Landet bevittnade under 2014 den största ökningen av dödsfall på grund av terrorism som någonsin registrerats i ett land; en ökning med över 300 procent vilket gav ett antal av 7512 dödsfall. Boko Haram, vilka huvudsakligen är verksamma i Nigeria men även i grannländerna, har blivit den mest dödliga terrorgruppen i världen och stod för 6644 dödsfall under 2014 (Institute for Economics and Peace 2015: 2). Boko Haram är en sunni-islamistisk grupp vars mål är att implementera Sharia, islamisk lag i norra delen av Nigeria och skapa en islamisk stat. Gruppens fullständiga och formella namn är 'Jama'atu Ahlis Sunnah Ladda'awatih wal-Jihad' eller 'People Committed to the Propagation of the Prophet's Teachings and Jihad'. Vi använder oss dock av 'Boko Haram' eftersom det är det mest bekanta och använda namnet internationellt. "Boko" betyder "bok" eller "utbildning". På språket hausa betyder dock namnet "Boko Haram" ungefär "västerländsk utbildning är religiöst förbjuden", vilket är något gruppen propagerar för (Elden 2014: 414).

Gruppen har varit aktiv sedan 2007 och har sin bas i nordöstra Nigeria, främst i delarna Yobe och Borno vilket gränsar till Niger, Kamerun och Tchad i vilka de även har utfört terrordåd inom (Elden 2014: 414-416). Boko Haram har kopplingar till både IS och al-Qaida då de har svurit trohetsed till IS och då ledaren av al-Qaida i juni 2010 meddelade att de skulle stödja Boko Haram med vapen och träning (Institute for Economics and Peace 2015: 2). Kort därefter gav Boko Haram ut en video där de tillkännagav att de i framtiden skulle inkludera även västerländska mål. I augusti 2011 bombade Boko Haram FN:s byggnad i Abuja genom en självmordsbombare – 25 personer dödades och 80 skadades (Elden 2014: 416-18). Terrorgruppens internationella profil ökade drastiskt under deras attack i april 2014 när de kidnappade över 250 skolflickor i nordöstra Nigeria. Kidnappningen ledde till ett stort internationellt uppmärksammande. Exempelvis genom Twitter-kampanjen "#bringourgirlsback" som Michelle Obama medverkade i och i slutet av maj 2014 lade FN:s säkerhetsråd till Boko Haram på deras lista med grupper som är associerade med al Qaida (Elden 2014: 414).

Ytterligare statistik vi funnit intressant är att i samband med en kidnappning av skolflickor utförd av Boko Haram, ökade uppmärksamheten och publiciteten i bland annat amerikansk nyhetsmedia. Från 2014s första dag och fram till 13 april publicerades 161 artiklar i New York Times om 76 artiklar i Washington Post om Boko Haram. Men under enbart en månad, mellan den 14 april 2014 till den 14 maj 2014, publicerades hela 196 artiklar om terrorgruppen.

4.3.2 Washington Post uppmärksammande av Boko Haram

Under år 2014 publicerade Washington Post 320 artiklar om Boko Haram och deras terrorattacker. I dessa benämner de gruppen som en islamistisk och extremistisk terrorgrupp vilka beskrivs som barbarer och som ett växande hot mot Nigerias samhälle (Londoño, Gearan 2014; Moyer 2014; Berman 2014). På grund av det växande hotet skrev Mark Berman i sin artikel den 13 maj att Vita huset nyligen meddelat att USA skulle skicka en grupp med expertispersonal till Nigeria för att hjälpa regeringen att hitta de kidnappade flickorna. Däremot uttalade Jay Carney, Vita Husets pressekreterare, att USA inte överväger inrättning av några styrkor eller trupper i landet, utan enbart medverkar till att erbjuda den så kallade expertishjälpen. USA har inte heller för avsikt att mobilisera drönare som hjälp i sökningen efter skolflickorna. Detta trots att USAs militär har drönare i närheten av landet i sökningen efter krigsherren Joseph Kony. (Berman 2014)

I de artiklar vi har studerat beskrivs hotet av Boko Haram som lokalt och inte internationellt. Detta genom att det tydligt och ofta förekommer kopplingar till den nigerianska staten i alla artiklar, vilka är huvudsakligt skyldiga till Boko Harams fortsatta framgångar. Detta förminskar den internationella hotbilden av gruppen trots att de uttalat sig om att de kommer utföra mer globala attacker i framtiden. Kevin Sieff skriver exempelvis att Nigerias försvarsbudget ligger på sex miljarder dollar, vilket är den högsta försvarsbudgeten i Afrika söder om Sahara, men trots det har militären brist på vapen och erhåller inte heller sin lön. Detta beskriver journalisten bero på landets korruption, vilket även är en bidragande faktor till att Boko Haram inte har stoppats ännu. På grund av bristerna i den nigerianska militären hävdar USA även att de har valt att inte dela med sig av sin

underrättelsetjänst till Nigeria på grund av en rädsla för infiltration i militären, av Boko Haram (Sieff 2014). I artikeln ”Amnesty International: Nigerias Army borrowing from boko harams play book slitting throats and tossing bodies into a mass grave” menar skribenterna till och med att militären i Nigeria beter sig minst lika barbariskt som terrorgruppen och beskrivs därmed som ett lika stort hot. Detta då Amnesty International meddelat att militären har skurit halsen av sina fångar och lämnat dem i massgravar och att militären även har använt sig av ett flertal inhumana tillvägagångssätt och behandlingar av befolkningen (Moyer 2014).

I artikeln ”Here’s what you need to know about the kidnapped girls, Boko Haram and how the US is getting involved” framgår det att den nigerianska militären och staten har varit medvetna om att kidnappningen skulle äga rum men att de valt att inte agera för att stoppa den (Berman 2014). Samtidigt menar Johnnie Carson, som är assisterande utrikesminister för Afrika, att Nigeria inte velat acceptera ett mottagande av assistans från USA för att hjälpa civilbefolkningen. Den amerikanska hjälpen skulle bestå av en grupp färre än tio amerikanska militärer och civila från underrättelse- och brottsbekämpande organ i USA, vilka skulle agera rådgivare med teknisk och logistisk kompetens som en del i bekämpandet av Boko Haram (Londoño, Gearan 2014).

Fortsättningsvis i artikeln ”200 villages are feared dead as Nigeria plunges deeper into chaos” beskrivs Boko Haram återigen som ett lokalt problem och att våldsamheterna uppstått på grund av konflikter om mark och resurser, istället för att belysa att det handlar om en terrorgrupp som mördar civilbefolkningen (McCoy 2014a).

4.3.3 New York Times uppmärksammande av Boko Haram

Under 2014 publicerade New York Times 835 artiklar om Boko Haram och deras attacker. Ett genomgående tema i artiklarna publicerade hos New York Times är att journalisterna väljer att benämna Boko Haram som en sekt istället för en terrorgrupp (exempelvis Nossiter 2014a; Nossiter 2014c). I artikeln ”Abduction of Girls an Act Not Even Al Qaeda Can Condone” beskrivs återigen

Boko Haram som ett lokalt problem och inte som ett internationellt. I flera fall benämner journalisterna gruppen som en kult. De använder denna benämning samtidigt som de framför att Boko Haram är en grupp som utför fruktansvärda terrorhandlingar. Att Boko Haram inte bör betraktas som ett problemområde för västvärlden, utan att problemet föreligger hos den nigerianska regeringen, tydliggörs i artiklen när journalisten skriver:

“... so you have to ask yourself how they are going to deal with the people who are doing things so hideous even the leaders of Al Qaeda are unwilling to condone them.”

(Kirkpatrick & Nossiter 2014)

I artikeln beskriver journalisterna gruppen som värre än al-Qaida, vilket indikerar en viss hotbild utifrån dem, men det är den lokala hotbilden som ligger i fokus. Det synliggörs i citatet där “they” syftar på regeringen i Nigeria och att det är de som står inför ett säkerhetsproblem som staten bör hantera och vilket således inte har inverkan på det säkerheten i det västerländska samhället.

Ytterligare artiklar där både det internationella hotet förminskas likväl som USA:s ansvar att intervensera, är i artikeln "United Nations General Assembly" där journalisten Adam Nossiter svarar på frågor gällande Nigerias president Goodluck Jonathans kommande tal. Där skriver journalisten att presidenten troligtvis kommer att tala om Boko Haram som ett internationellt hot som kräver en global koalition i bekämpningen mot dem. Däremot hävdar journalisten att terrorgruppen är ett renodlat lokalt problem som uppstått på grund av ekonomiska och sociala omständigheter i Nigeria, såsom korruption. Vidare menar han att hjälp utanför Nigeria inte kommer att lösa problemet, utan det är något som Nigeria måste lösa på egen hand (Nossiter 2014e).

Att Boko Haram inte anses vara ett amerikanskt problem eller vara USAs plikt att bidra med hjälp understryks exempelvis i artikeln “U.S. Takes training role in africa as threats grow and budget shrinks”. Här hamnar istället problemlösningen på de europeiska länderna och att de med sina forna koloniala band till Nigeria bör bidra med militär hjälp istället för USA. Journalisten skriver att USA inte har råd att inrätta trupper på plats och inte vill förlora fler män på grund av de insatser som

tidigare genomförts i Irak och Afghanistan. På grund av detta menar USA att de försöker träna lokala grupper så att Nigeria kan hantera sina egna problem. En distinktion mellan "vi" (USA, västvärlden) och "de" (Afrika, Nigeria) kan utläsas i begreppsanvändningen när artikeln redogör för att Nigeria får lösa sina egna problem som de själva skapat på grund av deras "uppenbara" samhällsbrister. Utöver denna distinktion benämner journalister heller inte Nigeria vid sitt landsnamn, utan skriver istället "poor west Africa desert nation" (Schmitt 2014).

I ett flertal av artiklarna om Boko Haram läggs stor vikt vid hur korrupta, oförmögna och viljelösa den nigerianske militären och staten är att hantera Boko Haram (Kirkpatrick & Nossiter 2014b; Schmitt 2014). I "Deadly Attacks Tied to Islamist Militants Shake Nigeria" beskriver skribenterna hur militären är passiva och i vissa fall till och med flyr när attacker sker och lämnar civilbefolkningen till sitt öde (Nossiter 2014b).

5. Diskussion & slutsats

5.1 Diskussion

Genom att studera och analysera New York Times och Washington Posts uppmärksammande av terrorgrupperna IS och Boko Haram under, kan vi konstatera att det har skrivits betydligt fler artiklar om IS, än om Boko Haram under 2014. Detta trots att Boko Haram under det aktuella året har dödat fler personer än IS.

Generellt sett har IS framställts som ett större globalt hot än Boko Haram. Den identitetskategorisering som har utmålats i artiklarna tyder på en medial demonisering av IS. Varken media framing-teorin eller geopolitisk diskursteori hade menat att IS är ett slumpvis utvalt fiendeobjekt för USA och övriga västvärlden. Teorierna hade istället framfört att en förklaring till demoniseringen av IS bygger på att västerländska, maktstarka aktörer har haft en avsikt med att specificera detta särskilda fiendeobjekt. De nämnda teorierna betonar även att en skapad hotbild av

en fiende inte nödvändigtvis behöver baseras på en reell hotbild. Istället beskriver Tuathails teori skeendet av hotbildsskapandet som en diskurs där statsmakter har bidragit till en kategorisering av IS som omvärldens stora fiende, för att kunna legitimera vissa åtgärder mot dem.

Enligt Entmans teori om media framing kan det frekventa användandet av begrepp såsom "hot", "terrorism", "säkerhet", "USA" och "väst" i artiklar om IS förklaras med att begreppsanvändningen spelar en väsentlig roll för hur journalisterna och USAs statselit vill gestalta gruppen och hotet från dem. Genom att skapa en tydlig säkerhetisering av IS och understryka den internationella hotbilden gentemot både USA och hela västvärlden, legitimeras i högre grad kollektiva aktioner mot gruppen. Enligt säkerhetiseringsteorin kan en aktion för att bekämpa IS vara efterfrågad av USA. Både för att de ska öka möjligheten att säkra sitt land ifrån terrorattentat av IS, men även för att skydda den samhällsliga säkerheten vilken kan bli hotad av återvändande stridande. Den samhällsliga säkerheten kan hotas när radikal islamistisk ideologi sprider sig till och sedan inom USA. Både för att den ideologi idag har karaktäriserats som ett hotfylld ideologi, men även i avseenden där denna ideologi skiljer sig ifrån många övriga kulturer och ideologier i USA.

Till skillnad från den demonisering som amerikansk media skapat av IS, har USA och våra utvalda tidningar inte valt att porträttera samma hotbild av Boko Haram. Istället benämns Boko Haram ofta som en sekt, vilket kan uppfattas vara en förminskning av hotet av dem, framför allt vid ett jämförande av hur IS har benämnts. Boko Haram kan beskrivas som en sekt i vissa sammanhang eftersom de är en grupp sammanbundna av en religiös ideologi där anhängarna följer sin uttalade ledare. Vi anser dock att de bör beskrivas som en terrorgrupp eftersom de flesta artiklar behandlar faktiska terrordåd de har utfört. Dessutom är även IS en grupp som bygger på en religiös ideologi där rekryter och medlemmar har en uttalad ledare som de följer, trots det benämns aldrig IS som en sekt eller kult i amerikansk nyhetsmedia. Benämningen av Boko Haram som en sekt eller kult innebär likväl en negligering av vad Boko Haram faktiskt är; en terrorgrupp med både lokala och

internationella mål. Entmans teori om media framing hävdar att centrala och/eller återkommande begrepp används för att stimulera stöd eller motstånd för olika parter. I det här fallet förminskas inte bara det internationella hotet av Boko Haram, utan även det lokala, eftersom terrorgrupper beskriver ett större säkerhetsshot i dagens mediala språkanvändning, än vad sekter och kulter gör. Enligt geopolitisk diskursteori kan de skilda begreppsanvändningarna även vittna om att USAs statseliter har påverkat hur media skildrar grupperna, vilket gällande Boko Haram kan förklaras med att USA inte är ute efter att skapa folkligt stöd för en större intervention i Nigeria. Både grupperna som sådana, men även de geografiska platser där de närvarar, har med andra ord säkerhetsiserats i olika dignitet.

I förhållande till diskursiv geopolitik bör världens makteliter och deras intressen vägas in som en väsentlig del i media framingen och detta primärt beträffande den mediala gestaltningen av internationella händelser och aktörer. Journalisterna bidrar till hur en nyhet eller en grupp porträtteras, samtidigt som skapandet av den gestaltningen kan ha en anknytning till hur makteliterna vill gestalta ett land, en grupp, en plats eller ett problem. Geopolitisk diskursteori menar att styrande statskrafter har bidragit till att skapat en identitetskategorisering av IS och Boko Haram. En gestaltning som genom begrepp och ordval presenteras i nyhetsmedia. Gällande Boko Haram ligger fokus på att staten är svag i hantering av deras lokala terrorgrupp, därför har gruppen således fått utrymme att skapas och verka till följd av statens inkompetens och brist på handlingskraft. Den geopolitiska diskursteorin hade förklarat betoningen på Nigerias svaga statsstyre som den bidragande faktorn till Boko Harams tillväxt, genom att personer i position av internationell makt eller statsmakt har skapat en diskurs som gestaltar afrikanskt styre som instabilt och i brist på kontroll. Denna diskurs bidrar till allmänhetens uppfattningar när nyhetsmedia kontinuerligt spär på denna bild att kritisera Nigerias statsstyre som i brist på vilja och handlingskraft. Eftersom Boko Haram utmålas som ett lokalt problem hade säkerhetsiseringsteorin och den geopolitiska diskursteorin menat att hotet inte är tillräckligt stort gentemot västvärlden för

att gruppen ska behöva få lika stort medialt inflytande som IS. Geopolitisk diskursteori hade kunnat förklara detta med att det råder en diskurs som beskriver länder i Afrika, däribland Nigeria, med definitioner av ineffektiva och ovilliga statsstyren. Att Nigerias statstyre därför inte har förhindrat Boko Harams utveckling och att ansvaret således hamnar hos dem.

Till skillnad från Boko Harams gestaltning som ett lokalt problem, belyser ofta amerikansk nyhetsmedia IS som transnationella i sin verksamhet. Många artiklar som beskriver IS och dess brutalitet betonar gruppens kopplingar till al-Qaida och IS hotfyllda transnationella terrorverksamhet. Detta trots att även Boko Haram verkar över sina gränser och att USA 2013 proklamerade Boko Haram som en terrorgrupp med kopplingar till al-Qaida. Däremot omnämns sällan Boko Harams kopplingar till al-Qaida i de artiklar vi har läst och analyserat. Att återkommande dra paralleller mellan IS och al-Qaida ger indikation om att IS bör ses som ett stort säkerhetshot och följaktligen också ett större säkerhetshot än Boko Haram. Denna koppling, vilken görs av nyhetsmedierna, tyder enligt teorin om media framing på ett slags ställningstagande. Den bedömningen bygger på att al-Qaida under en längre tid både har utgjort och gestaltas vara ett internationellt hot mot västvärlden, och däribland USA.

Rörande artiklarnas begreppsanvändning om IS går det att finna olika dimensioner av hot. Hotet av deras terrorattacker, men även mindre uppenbara hot och långsiktiga säkerhetsproblem. Det kan exemplifieras med spridningen av fundamentalistisk islamistisk ideologi över nationsgränserna och konsekvenserna av att västerländska stridande återvänder hem till Europa och USA med ett befarat hot av att de kommer utföra jihad utanför Levanten.

Enligt geopolitisk diskursteori skapas identitetskategoriseringar av "vi" och "dem" gällande grupper och geografiska plater, vilket både förekommer beträffande Boko Haram och IS i relation till västvärlden. Denna kategorisering synliggörs tydligare i nyhetsmedia om IS än Boko Haram, trots

att båda grupperna skulle beskrivas som "icke-västliga", vilket säkerhetsiseringsteorin i sin tur kan förklara. Rädslan för att IS närmar sig västvärlden, om än utifrån olika aspekter, exempelvis via återvändandade stridande, kan bidra till ett samhälleligt säkerhetsproblem. Tydliga ideologiska och kulturella olikheter inom ett samhälle kan bidra till instabilitet och skapa ett samhälle med kulturkrockar som splittrar samhället. Kombinationen av återvändande IS-stridande och flyktingströmmarna från Mellanöstern, kan hota den samhälleliga säkerheten i USA och västvärlden. Om det västerländska samhället inte har förmågan eller viljan att skapa en symbios mellan olika kulturella och ideologiska olikheter, kan det hota den samhälleliga säkerheten. Enligt säkerhetsiseringsteorin kan det i värsta fall leda till inomstatliga konflikter.

Att Boko Haram skulle kunna utgöra samhälleliga säkerhetsproblem i västvärlden, omnämns aldrig i artiklarna. Det globala hotet utifrån dem har sällan porträtterats i våra artiklar. En förklaring är att det inte officiellt förekommer västerländska stridande i Boko Harams namn. Trots Boko Harams transnationalitet upplevs därför inte hotbilden mot det västerländska samhället vara sannolik till följd av Boko Harams terrorism. I enlighet med Buzans säkerhetsiseringsteori kan det förklara varför medias gestaltning har framställt USA som mer villiga att bidra med militär hjälp i Syrien och Irak, än i Nigeria. IS och dess geografiska territorium har i högre grad än Boko Haram i Nigeria blivit en fråga om säkerhetsisering.

Efter bortförandet av skolflickorna i Nigeria, var det första gången som internationell media gav ett större engagemang i frågan om Boko Haram. Det är tydligt hur denna händelse har fått ett starkt inflytande på uppmärksammandet av gruppen därefter, trots att Boko Haram utfört ett flertal dödliga aktioner tidigare. När exempelvis Michelle Obama uppmärksammade gruppen genom kampanjen "bring our girls back" skickade USA, Storbritannien och Frankrike assistans till Nigeria för att hitta flickorna, men innan dess bidrog västvärlden inte med några konkreta insatser. Detta tyder på den betydande roll media framing har på skapandet av säkerhetsisering. Det indikerar även,

utifrån geopolitisk diskurs, att USA har haft en politisk agenda bakom att inte tidigare ha givit Boko Haram någon större uppmärksamhet. Genom att Michelle Obama, som statscentrerad maktelit, medverkade i kampanjen, bidrog det till att Frankrike och Storbritannien engagerade sig i frågan, vilket påvisar den hegemoniska världsmakt som USA är. Trots det stora uppsvinget av uppmärksammandet av Boko Haram efter bortförandet av skolflickorna, beskrivs gruppen fortfarande inte som ett hot i samma grad som IS, trots att de är en dödligare grupp. Eftersom Tuathail beskriver geopolitik som diskursdrivet kan denna gestaltning förändras över tid beroende på vilka intressen som finns av att porträttera något på ett särskilt sätt.

5.2 Slutsats

Amerikanska nyhetsmedier ger en inblick i hur USA förhåller sig till olika konfliktzoner och terrorgrupper. Det har varit intressant att analysera amerikansk media framing i förhållande till våra fall, eftersom det visade sig att både New York Times och Washington Post publicerade ett avsevärt större antal artiklar om IS än Boko Haram under 2014. Det är även intressant eftersom Boko Haram har dödat fler personer via deras terrorattentat än IS under denna tid.

Utifrån media framing, säkerhetsiseringsteorin och geopolitisk diskursteori kan det förklaras med att USA har ett intresse av att utmåla IS som ett större säkerhetshot än Boko Haram. Eftersom USA kan beskrivas som en hegemonisk världsmakt har de möjlighet att via nyhetsmedier framställa världen och dess olika aktörer utifrån sina egna premisser och intressen. Efter att ha analyserat våra teorier med våra fall anser vi att säkerhetsisering och geopolitik, där identitetskategorisering av olika slag går att finna inom båda teorierna, spelar en väsentlig roll vid det mediala uppmärksammandet av IS och Boko Haram. Vi har uppfattat det som att de geografiska platser där terrorgrupperna har sin huvudsakliga bas, har fått en diskursiv identitet, vilket Tuathails teori har styrkt.

Eftersom vår studie har byggt på att enbart undersöka två amerikanska tidningar och under ett enskilt år, har den inte möjlighet att förklara ett heltäckande ställningstagande å USA:s vägnar i förhållande till terrorism. Vi upplevde dock att skillnaderna i publicerade artiklar, i ett jämförandet mellan grupperna, och den övergripande gestaltningen av dem, var så diversifierad att det har möjlighet att ge en bild över hur USA och dess nyhetsmedia vill uppmärksamma terrorgrupperna. Troligtvis finns det fler variabler att väga in för att visa en heltäckande bild av media framing av terrorism. Men vår studie ämnar att ge utrymme att införa ett perspektiv till forskningsvärlden av säkerhetsisering och diskursiv geopolitik i förhållande till medias gestaltning av dagens två största terrorgrupper. Enligt Tuathail kan dessa hotbildsförklarande identitetsskillnader förändras i framtiden, beroende på hur diskurser förändras. Även Buzan och hans säkerhetsiseringsteori hade menat att framställandet av säkerhetsshot förändras i takt med globala förändringar som förändrar hotbildsskapandet. Sammanfattningsvis har vi utläst att det finns en koppling mellan media framing, terrorism, säkerhetsisering och geopolitisk diskurs. Medias gestaltningar har enligt denna studie visat sig hänga samman med statliga eller internationella säkerhetsiseringar av terrorgrupper och de geografiska platser där de verkar. Teorierna har därför bidragit till att ge förklaringar till varför amerikansk nyhetsmedia har uppmärksammat två nästan lika dödliga terrorgrupper på olika sätt.

6. Litteraturförteckning

Berman, Mark (2014) *Here's what you need to know about the kidnapped Nigerian girls, Boko Haram and how the U.S. is getting involved*. Washington Post.

<<https://www.washingtonpost.com/news/post-nation/wp/2014/05/13/heres-what-you-need-to-know-about-the-kidnapped-nigerian-girls-boko-haram-and-how-the-u-s-is-getting-involved/>> Publicerad 2014-05-13. Hämtad 2015-12-06

Boydston, Amber Glazier, Rebecca (2013) *A Two-Tiered Method for Identifying Trends in Media Framing of Policy Issues: The Case of the War on Terror*. Policy Studies Journal. Vol. 41 Issue 4, p707-736

Buzan, Barry Ole Wæver, and Jaap de Wilde (1998) *Security: A New Framework for Analysis*. Boulder: Lynne Rienner Publishers

Cooper, Helene Mark, Landler Alissa, J. Rubin (2014) *Obama allows limited airstrikes on ISIS*. The New York Times. <<http://www.nytimes.com/2014/08/08/world/middleeast/obama-weighs-military-strikes-to-aid-trapped-iraqis-officials-say.html>> Publicerad 2014-08-07. Hämtad 2015-12-13

Elden, Stuart (2014) *The geopolitics of Boko Haram and Nigeria's 'war on terror'*. The Geographical Journal, Vol. 180, No. 4, December 2014, pp. 414–425

Entman, R.M (2004) *Projections of power: Framing News, public opinion and U.S. foreign policy*. Chicago: University of Chicago Press

Ignatius, David (2014) *A nightmare group in Syria could target the United States*. Washington Post. <https://www.washingtonpost.com/opinions/david-ignatius-a-nightmare-group-in-syria-could-target-the-united-states/2014/05/13/68efe85a-dae0-11e3-b745-87d39690c5c0_story.html> Publicerad 2014-05-13. Hämtad 2015-12-12

Institute for Economics and Peace *"Global Terrorism Index 2015"* (2015) Vision of Humanity. Publicerad november 2015. Hämtad 7 december 2015.

Kirkpatrick, David Adam, Nossiter (2014) *Abduction of girls an act not even al Qaeda can condone*. The New York Times. <<http://www.nytimes.com/2014/05/08/world/africa/abduction-of-girls-an-act-not-even-al-qaeda-can-condone.html>> Publicerad 2014-05-08. Hämtad 2015-12-10

King, Erika Robert, Wells (2009) *Framing the Iraq war endgame*. Basingstoke, Palgrave, Macmillan.

Lindberg, Ginna (2015) *Islamiska Staten, IS eller Daesh?* Sveriges Radio. <<http://sverigesradio.se/sida/gruppsida.aspx?programid=4097&grupp=14434&artikel=6307447>>Publicerad 2015-11-20. Hämtad 2015-12-10

Londoño, Ernesto Anne, Gearan (2014) *U.S. prepares to dispatch small team to Nigeria to assist in search for kidnapped girls*. Washington Post. <https://www.washingtonpost.com/world/national-security/us-prepares-to-dispatch-small-team-to-nigeria-to-assist-in-search-for-kidnapped-girls/2014/05/07/bd9f8094-d604-11e3-95d3-3bcd77cd4e11_story.html> Publicerad 2014-05-07. Hämtad 2015-12-10

McCoy, Terrence (2014) *200 more villagers are feared dead as Nigeria plunges deeper into chaos*. Washington Post. <<https://www.washingtonpost.com/news/morning-mix/wp/2014/03/17/nigeria-plunges-deeper-into-chaos-as-200-more-villagers-are-killed/>> Publicerad 2014-03-17. Hämtad 2015-12-11

McCoy, Terrence (2014) "How ISIS and other jihadists persuaded thousands of Westerners to fight their war of extremism". Washington Post. <https://www.washingtonpost.com/news/morning-mix/wp/2014/06/17/how-isis-persuaded-thousands-of-westerners-to-fight-its-war-of-extremism> Publicerad 2014-06-17. Hämtad 2015-12-12

McCoy, Terrence (2014) *How ISIS leader Abu Bakr al-Baghdadi became the world's most powerful jihadist leader*. Washington Post. <<https://www.washingtonpost.com/news/morning-mix/wp/2014/06/11/how-isis-leader-abu-bakr-al-baghdadi-became-the-worlds-most-powerful->

jihadi-leader/> Publicerad 2014-06-11. Hämtad 2015-12-03

Morris, Loveday Anne Gearan (2014) *Kerry says U.S. will help Iraq against al-Qaeda but won't send troops back in*. Washington Post. <https://www.washingtonpost.com/world/kerry-says-us-will-help-iraq-against-al-qaeda-but-wont-send-troops-back-in/2014/01/05/8ebc7754-7642-11e3-b1c5-739e63e9c9a7_story.html> Publicerad 2014-01-05. Hämtad 2015-03-12

Moyer, Justin (2014) *Amnesty International: Nigeria's army borrowing from Boko Haram's playbook - slitting throats and tossing bodies into a mass grave*. Washington Post. <<https://www.washingtonpost.com/news/morning-mix/wp/2014/08/05/amnesty-international-nigerias-army-borrowing-from-boko-harams-playbook-slitting-throats-and-tossing-bodies-into-a-mass-grave/>> Publicerad 2014-08-05. Hämtad 2015-12-06

Nossiter, Adam (2014) *Boko Haram rebels seize a town in Nigeria*. The New York Times. <<http://www.nytimes.com/2014/07/22/world/africa/boko-haram-rebels-seize-a-town-in-nigeria.html>> Publicerad 2014-07-22. Hämtad 2015-12-03

Nossiter, Adam (2014) *Deadly Attacks Tied to Islamist Militants Shake Nigeria*. The New York Post. <<http://www.nytimes.com/2014/03/03/world/africa/deadly-attacks-tied-to-islamist-militants-shake-nigeria.html>> Publicerad 2014-03-03. Hämtad 2015-12-10

Nossiter, Adam (2014) *In Nigeria no one has your back*. The New York Times. <http://www.nytimes.com/2014/03/05/world/africa/in-nigeria-no-one-has-your-back.html?_r=0>Publicerad 2014-03-05. Hämtad 2015-12-06

Nossiter, Adam (2014) *In town of missing girls, sorrow, but little progress*. The New York Times. <<http://www.nytimes.com/2014/05/12/world/africa/in-town-of-missing-girls-sorrow-but-little-progress.html>> Publicerad 2014-05-12. Hämtad 2015-12-07

Nossiter, Adam (2014) *President Goodluck Jonathan of Nigeria UN general assembly speech*. The New York Times. <<http://www.nytimes.com/news/un-general-assembly/2014/09/21/president-goodluck-jonathan-of-nigeria-u-n-general-assembly-speech/>> Publicerad 2014-09-21. Hämtad 2015-12-10

Patrick, Sarah May (2014) *Framing terrorism: geography-based media coverage variations of the 2004 commuter train bombings in Madrid and the 2009 twin suicide car bombings in Baghdad*, *Critical Studies on Terrorism*, 7:3, 379-393

Schmitt, Eric (2014) *U.S. takes training role in Africa as the threats grow and budgets shrink*. The New York Times. <<http://www.nytimes.com/2014/03/05/world/africa/us-takes-training-role-in-africa-as-threats-grow-and-budgets-shrink.html>> Publicerad 2014-03-05. Hämtad 2015-12-03

Sieff, Kevin (2014) *The Nigerian military is so broken, its soldiers are refusing to fight*. Washington Post. <https://www.washingtonpost.com/world/africa/the-nigerian-military-is-so-broken-its-soldiers-are-refusing-to-fight/2014/05/06/d56fabac-dcae-11e4-b6d7-b9bc8acf16f7_story.html> Publicerad 2014-05-06. Hämtad 2015-12-10

The New York Times Editorial Board (2014) *The danger of foreign jihadist*. The New York Times <<http://www.nytimes.com/2014/11/24/opinion/the-danger-of-foreign-jihadists.html>> Publicerad 2014-11-23. Hämtad 2015-12-14

The New York Times Editorial Board (2014) *The fundamental horror of ISIS*. The New York Times <http://www.nytimes.com/2014/10/03/opinion/the-fundamental-horror-of-isis.html?_r=0> Publicerad 2014-10-02. Hämtad 2015-12-07

Tuathail, Gearóid, and John Agnew. (1992) *Geopolitics and Discourse - Practical Geopolitical Reasoning in American Foreign-Policy*. *Political Geography* 11(2): 190–204.